

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่อง ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง เราม่าบ้านทีก
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง ทบทวนชวนคิด (ภาษาถิ่น)
รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น

ภาษาไทยมาตรฐาน หมายถึง ภาษาไทยที่ใช้พูด เขียน ติดต่อสื่อสารกัน โดยทั่วไป เป็นภาษาประจำชาติที่คนส่วนใหญ่ในประเทศไทยใช้ในการศึกษา ติดต่องาน และใช้ในราชการ

ภาษาไทยถิ่น เป็นภาษาที่ใช้สื่อสารกันเฉพาะตามท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง มีความแตกต่างกันตามท้องถิ่นที่อยู่บนแต่ละพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ ภาษาถิ่น เป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นที่เราควรรักษาไว้ใช้ให้ถูกต้อง เพื่อเป็นมรดกของชาติต่อไป

ภาษาไทยถิ่นจำแนกตามภาคภูมิศาสตร์ได้ ๔ ประเภท คือ ภาษาถิ่นเหนือ ภาษาถิ่นอีสาน ภาษาถิ่นกลาง และภาษาถิ่นใต้ นิยมเรียกสั้น ๆ ว่า ภาษาเหนือ ภาษาอีสาน ภาษากลาง และภาษาใต้

ภาษาถิ่นกลาง เป็นภาษาที่ใช้ทั่วไปเป็นมาตรฐานเหมือนกันทั่วประเทศ นอกจากเป็นภาษาราชการของชาวกรุงเทพฯ

ภาษาถิ่นเหนือ เป็นภาษาที่มีสำเนียงการออกเสียงที่โดดเด่น เช่น คำที่ภาษาไทยมาตรฐานใช้ ร ภาษาถิ่นเหนือจะเป็น ฮ และมักลงท้ายประโยคพูดอย่างอ่อนหวานด้วยคำว่า “เจ้า”

ภาษาถิ่นอีสาน เป็นภาษาที่สำเนียงคุ้นหูเป็นอย่างดี ใช้พูดกันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

มีลักษณะเฉพาะของตนเอง มักลงท้ายประโยคพูดว่า เต๋อ นอ แน แม ตัวอย่าง ไปบ่แน หมายถึง ไปหรือเปล่า , เฮ็ดหยังเต๋อ หมายถึง ทำอะไร

ภาษาถิ่นใต้ เป็นภาษาที่มีสำเนียงที่รวดเร็ว มักจะเป็นคำพูดห้วน ๆ สั้น ๆ และมักลงท้ายประโยคด้วยคำว่า หา เล่า ตะ เหว

แผนผังความคิด สรุปรูปร่างเรื่องภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น

หมายเหตุ โรงพิมพ์ จัดทำ artwork ใหม่ให้สวยงามตามแบบนี้

ประโยชน์ของการศึกษาภาษาไทยถิ่น

ทำให้ทราบว่าภาษาที่ใช้ในการสื่อสารในประเทศไทยมีความหลากหลาย เข้าใจความหมายของคำภาษาถิ่นต่าง ๆ และเป็นการอนุรักษ์ภาษาถิ่นให้คงอยู่ต่อไป